

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 13. Sors viæ capta, per ceruum à S. Ita, mulam à S. Ignatio Loyola; sicut
& Balaam ab asina monitus, & Philisthæi à vaccis arcam trahentibus
eruditi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

men ingreditur, illaq; vadante, populus, qua transire posset, agnovit. Sortis loco, regi fuit vox, sub ingressum legatorum, in templo excepta victoriae nuncia; & cerua ductrix.

§. XIII.

Sors via capta, per ceruum à S. Ita, mulam à S. Ignatio Loyola; sicut & Balaam ab asina monitus, & Philisthai à vaccis arcam trahentibus eruditi.

Qualis datus est dux etiam S. Itæ innocenti, ob arreptam adulterij suspicionem, ex arce ac turri præcipitatae, atque in nemoris salutes latebras inuitatae, ceruus cornuum ramis, candelarum instar, præluens. Neque noster Patriarcha Ignatius à cæde Mauri aliter est abductus. *Pergentem, capto itinere, Ignatium, inquit Ribadeneira, & recta montem Serratum versus progredientem, Sarracenus quidam, siue Maurus affecutus est (erant per id tempus in Hispania Tarraconensi adhuc aliqui ex antiquis eius gentis reliquijs) cum una irent, incidit (ut fit) illis sermo de Virginitate B. Virginis Mariae, quam cum in conceptu filij concederet Maurus, in partu negaret, ad eamq; rem naturales rationes aliquot adferret, neq;*
adve-

Petr. Ribad. l. 1.
Vitæ S.
Ignatij.
c. 3.

ad veritatem flecti posset, ab Ignatio celeriter processit, solumque Ignatium reliquit, haerentem diu, multumque dubitantem, utrum ab se pietas Christiana exigeret, ut Maurum consequeretur, & pugio confoderet, quod de beatissima & immaculata Virgine, coram se, ignominiose locutus fuisset. Homo quippe militaris, & fallaci veri honoris imitatione olim delusus, dedecori sibi esse ducebat, si quid à religionis Christianae inimico, se audiente, de inuiolata Sacrosanctae Virginis integritate impune detraberetur. Quae quidem cogitatio in speciem pia, diu, multumque rudem tunc Christi militem torfit, in eamque deliberationem tandem induxit, ut, ubi ad biuium (unde è via publica ad oppidum vicinum Maurus declinaret) constitisset, habenas mula, qua vehebatur, permitteret, & si ad locum, ubi Maurus erat, diuerteret, quæsitum illum, atque inuentum interficeret: sin rectè pergeret, omitteret. Atque ita diuina prouidentia factum est, ut iumentum, lata facilique via prætermissa, suum iter sequeretur. Ut omnes intelligant, quibus inuitis, quibusque progressibus, Deus militem suum ad extrema perduceret. Nam, ut ait D. Augustinus,

S. Aug. l.
22. cont.
Faust. c.
70.

tuti sint potissimum accommodata, si fuerint
 præceptis exculta. Vnde & Moyses interficiens
 Ægyptium, adhuc incultus, vitiosa quidem,
 sed magna fertilitatis signa fundebat. Neque
 debet Momus hîc aliquis ridere, viam Deo
 displicentem, mulæ indicio, proditam Ig-
 natio, cum Balaam ad Balac proficiscente,
 & irato Deo, cernens asina Angelum stantem
 in via, euaginato gladio, auerterit itidem se de
 itinere, & iuerit, per agrum, tandemque e-
 tiam prodigiosa voce hominem docuerit,
 quâ non esset eundum. Quemadmodum &
 Saul asinas amissas quærens regnum inue-
 nit. Quin hoc ipsum sortiendæ viæ genus,
 in sacris paginis, legimus. Ita percussis à
 Deo Philisthæis suatum est: *Arripite & fa-
 cite plaustrum nouum vnum: & duas vaccas
 foetas, quibus non est impositum iugum, iungi-
 te in plastro, & recludite vitulos earum do-
 mi. Tolletisq; arcam Domini, & ponetis in
 plastro, & vasa aurea, quæ exoluistis ei pro
 delicto, ponetis in capsellam ad latus eius: & di-
 mittite eam, ut vadat. Et aspicietis: & si qui-
 dem per viam finium suorum ascenderit contra
 Bethsames, ipse fecit nobis hoc malū grande: sin
 autem minime: sciemus quia nequaquā manus
 eius tetigit nos, sed casu accidit.* Non est diffi-
 cile

Num. 22.
23.

1. Reg. 9.
3.

1. Reg. 6.
7.

cile diuinæ sapientiæ etiam per Arcadicum
 pecus, aut asini aut mulæ, aut bouis, aut
 vaccæ stupiditatem, ad prudentiam erudire.
 Cum rebellem filium Absolonē vellet Deus
 infelici arbori suspendere, mula carnificem
 egit: potest eadem etiam, si Deus vult, agere
 præceptorem. Vnde multò stultissimè a-
 gunt, qui inde se excusant à diuini Verbi
 auditione, quòd Parochos habeant, & sim-
 plices, & non satis doctos. Per bestiam te
 potest summus Magister instruere, quid
 quæris Platonem? Ipsi Apostoli nonne sim-
 plices fuerunt, atq; illiterati? Quid tunc fe-
 cisses, an Petrum piscatorem, aut Natha-
 naëlem *verum Israëlitam, in quo dolus non*
erat, concionantem audire noluisse? Sed ad
 Sortes, immo sortientes enumerandos re-
 uertamur.

2. Reg.
18.9.

Io. 1. 47

§. XIV.

*S. Bennonis, & S. Maurilij prodigiosus re-
 ditus, sorte & indicio clauium
 repertarum.*

Notissimus est D. Bennonis Episcopi &
 piscis & clauis, cui similem, sed non æquè
 notam historiam, ex Venantio Fortunato
 Episcopo Pictauiensi, qui tempore Iustini
 iunioris An. 570. floruit, referam. D. Mau-
 rili-

Venane.
 Fortunat.
 invita D.
 Maurilij
 cap. 15. &
 Sur. tom.